

2023. március 11., szombat – Mik 7,14-15.18-20; Lk 15,1-3.11-32

Az a pásztorbot... Tudom, hogy elsősorban védelmi eszköz a ragadozók ellen a pásztor kezében, de azért néha a szertelenkedő juhok ellen is használni kell. Jó pásztor az Úr: ha nem akarom tenni, amit tőlem elvár, és így magam ellen lázadok, használja a pásztorbotot. Nem ellenem, hanem értem. Nem hagy magamra, nem nyugszik bele, hogy vesztembe indulok, kemény kézzel visszatart, mert nagyon szeret, és nem szeretne elveszíteni egyet sem, akkor sem, ha én vagyok ama elveszett. Izrael juhait is kemény kézzel vezeti. Meg is vannak ma is. Kérlek, Uram, ha lazítok és ellenkezem, használd a pásztorbotot.

Ilyen pásztorbot a tékozló fiú sorsa is. Csak ott ő jut a csőbe. Nem verik, hanem magát üti fejbe. Lakol a saját badarsága miatt. Az atya nem kéri számon, nem mondja, hogy: Na, ugye! Örül a visszatérésnek, hogy nem halt meg, hanem él, nem veszett el, hanem megkerült. Bűneink miatti ínségünket javunkra fordítja az Úr. Nem hiába nevezzük ezt a példabeszédet az Irgalmas Atya példázatának.

Azért végső szóként meg kell említenünk, hogy ez a példabeszéd is Pál-szagú: Az idősebb fiú nyilván Izraelt, a kisebbik fiú a pogányokat mintázza. Ugyanúgy, mint a kifosztott úton-járó és az irgalmas samaritánus, vagy a dúsgazdag és a szegény Lázár.

Istenem! Te a nyavalyás oldalán állsz? Az Emmanuel azt jelenti, hogy nem ellenünk, hanem velünk vagy? A mi oldalunkon állsz, s nem a minket állandóan trónod előtt vádoló Diabolosz mellett? Tényleg a bűnösökért jött el szent Fiad?

Segíts, hogy megértsem, és ne okozzak Neked csalódást! Egyébként meg, ha kell, használd a pásztorbotodat!

Podmaniczki Imre, Páhi